

Estimada Mercè - com has trobat el votu
 estimat Llaurà? tot va bé, i una mica
 ja ni hauràs disputat ja en aquest moment que
 jo t'escric, acabat el bullití del dinar en
 tanta única que jo he anat seguint de d'agui-
 dalt tot sent tridors per la Maria. La Caterina
 ha beixat jeta un cas de mar i em penso
 que ja té el si. sas ben fet. Per est que
 hauries d'aprendre de la seva generositat:
 ha vingut a ensegar-se abans de beixar, i
 com jo les el decebut perquè la nena Castany
 no entrava amb ella, i ha amada a buscar
 i me i ha postada - amb el cor segurant,
 no cal dir ho. Mi havia mig imaginat que
 la tal nena podria ser un reus per "castigar"
 la Caterina, i l'he jant-hi per solc el seu cap de
 saleria a saleria. Però no, quan i he vista
 mi ha caigut i ànima ab pens. Te una expressió
 de rebu bullida, i un porat de raspa nova
 que no mi hi veig amb cor.

Suposo que has rebut es partes d' en
 Josep. que consti que "la vegària de una vida"
 ni es afe't amb permís de la interessada.

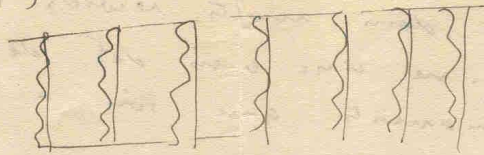
Es va envaluar molt quan l'hi vaig
demandar, però va acabar consentint.

Ara ve mea culpa. Me vanies una vio-
lació de correspondència, i ben injustificable. Va
arribar ahir aquesta carta d'en Joan i quan la
Maria va dir-me l'hi vaig demanar i la
vaig dir sense encomanar-me a Déu ni
al Marí. Fins aquí encara es podria explicar.
El mal és que fins i tot després de comprovar
que no hi havia res per a mi, i que
tot el plat era per vosaltres dues no vaig
saber estar-me de llegir-la. Em jutjaria molt
malament i Esperança? Ja tenia raó aquella
brida que em deia que no tenia piu
pis! I, parlant de brides, la Maria Manelís
va encomanar-me que et digues que si us
interessen 25 o 50 kg de mel ho diguen
aviat, que segurament el seu pare podria
enviar-vos-els. Seria convenient que us reessiu
tot seguit de venir de Llaurà perquè ella
arriba aviat a Algeciras a veure l'Albert, i
després és molt possible que, escampats els seus
estabants, al pis de la banda s'arregne i no
hi quedi ningú.

Pe aquí dalt, sense novetat. La Maria es volia
telefonar dimecres per dir: no adés, però li
havia arribat a la línia. No ha tingut cap
descripció que esperava, i minarà si pu
esperar-la perquè va viure uns dies.

Aquest matí estava nervosa, ahir del dia,
i per una-sem ha traduït unes estrelles de
shelles que sempre m'han semblat impossi-
bles. Em penso que estaria contenta si li
escriu aquella carta que ja ha demanat
tantes vegades.

Lo següent molt evident. Venem si du
nua. Signes ben felis ara que es jove. No sé
si em faria més il·lusió hoo veure Llança
o contemplar la vostra felicitat mentre
us hi belluguen. Si no hi pu veure amb
vosaltres l'aj rot de no veure hi mai.

- A di d'agrad aquí solé es una ringeta d'
aquelles que en es liles m'anyen una tran-
sició.

A cada d'entrar la Maria amb es ulls il·lu-
minats, somrient de bat a bat, i l'infant

com un anticop el diumenge a la tarda.
Diumenge a la tarda, a la 1.30 entren les
dues dames tan sospirades. Demà dissabte al
matí la Maria ~~arribarà~~ a Sirona amb cotxe.
i ~~dimanche~~, en tren la omnia a xibe. A Girone
sepedran el cotxe fins a Barcelona. hi he dit
que t'escrivia, mi ha encomanat molts records
per a tu i ha ajeit. — Si li digues que al tren
que deu passar pel vult de les 3, diumenge, hi
seren nosaltres, potser vindria a l'estació! I tot
seguit. — Però no t'hi digui perquè potser si ho
vendria com una ablijació, o s'ensaria que
hi vult la algun encànc i s'ajudaria, i
és bona de molta calor i es causaria. Digui-li
només que diumenge ariden a la 1.30 i que
jo vau a xibe les.

Aidi ho tuis. I em penso que aquesta conta
si que i has d'estripar.

La Catarina, que si engara com un Ximo trist,
dón que et doni molts records. I per la mera
part, reparteix. ne vine o sis des de ho de ho,
entre es hermanats que són a la terra vasa.

este que lo es

Miriv >